

Sygn. akt IV U 1914/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 września 2014 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Płaczek

Protokolant: st. sekr. sądowy Patrycja Czarnik

po rozpoznaniu w dniu 1 września 2014 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania A. Ł.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 28 października 2013 roku nr (...) - (...)

w sprawie A. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje A. Ł. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 1 lipca 2013 roku do 30 czerwca 2016 roku;
2. Zasadza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na rzecz A. Ł. kwotę 77 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 1914/13

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie

z dnia 1 września 2014 r.

Decyzją z dnia 28 października 2013r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) odmówił A. Ł. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ komisja lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 16.10.2013r. stwierdziła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się zmiany decyzji i przyznania mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy uzasadniając, iż stan jego zdrowia czyni go nadal niezdolnym do pracy. Podniósł, iż otrzymywał świadczenie rentowe od 2000r. i jak ocenia jego lekarz prowadzący, stan jego zdrowia nie uległ poprawie. Lekarz okulista konsultant ZUS wskazał, iż odwołujący się nie może wykonywać również pracy przy kasie fiskalnej, do której próbowano go przekwalifikować w ramach renty szkoleniowej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

A. Ł. urodzony w dniu (...), posiada wykształcenie zawodowe – mechanika kierowcy i na takich stanowiskach pracował przez ponad 25 lat. Od 1.05.2000 r. do 31.12.2012 r. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy, a od 1.01.2013r. do 30.06.2013r. otrzymywał rentę szkoleniową. W ramach renty szkoleniowej w okresie od 21.05.2013r. do 11.06.2013r. ukończył szkolenie na stanowisku kasjer – sprzedawca. W dniu 28.06.2013r. wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Lekarz konsultant specjalista chorób oczu w opinii z dnia 26.08.2013r. stwierdził, iż choroba ubezpieczonego postępuje, nie może pracować przy obsłudze kasy fiskalnej o dużym natężeniu ruchu klientów i jest w związku z tym częściowo niezdolny do pracy. Mimo takiej opinii w orzeczeniu z dnia 2.09.2013r. lekarz orzecznik ZUS stwierdził, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy. Komisja lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 16.10.2013r. r. podtrzymała stanowisko lekarza orzecznika ZUS.

dowód: akta rentowe ZUS O/T.

W odwołującego się stwierdzono jaskrę młodzieńczą OPL, jaskrowe uszkodzenie tarczy nerwu wzrokowego, stan po zabiegach laserowych- trabekuloplastyce i operacjach przeciw jaskrowym – przetokowych OPL, a także niedowidzenie OL. W trakcie choroby doszło do znacznego uszkodzenia tarczy nerwu wzrokowego w OPL, a badania pola widzenia wskazują na znaczne ubytki. W OL pole widzenia jest lunetowate, co czyni ubezpieczonego osobą praktycznie jednooczną. Obecnie ostrość wzroku OL uległa znacznemu pogorszeniu (OP-8 90% , OL- 60%).W przypadku odwołującego przeciwskazana jest praca wymagająca wysiłku fizycznego, pełnej ostrości wzroku, prawidłowego widzenia obuocznego oraz widzenia przestrzennego. Stan narządu wzroku uległ pogorszeniu, co czyni odwołującego się nadal częściowo niezdolnym do pracy na okres 3 lat od zaprzestania pobierania renty szkoleniowej.

dowód: - opinia biegłego lekarza okulisty z dnia 25.04.2014r. r.- k. 28 oraz opinia uzupełniająca z 29.04.2014r. k 36

Sąd, ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie, podzielił wnioski płynące z opinii biegłego sadowego lekarza okulisty, albowiem opinia ta sporządzona została w sposób rzetelny, po osobistym przebadaniu ubezpieczonego oraz szczegółowej i wszechstronnej analizie dokumentacji zgromadzonej w aktach rentowych. W ocenie Sądu, dokonana przez biegłą diagnoza schorzeń wnioskodawcy jest prawidłowa, zaś wnioski płynące z opinii korespondują ze zgromadzoną dokumentacją medyczną oraz bazują na wynikach przeprowadzonych badań, co czyni opinię wewnętrzną spójną i logiczną. Warto podkreślić, że opinia ta koresponduje z oceną lekarza konsultanta ZUS.

W ustaleniach faktycznych Sąd przyjął, iż bezpośrednio po okresie pobierania renty szkoleniowej (od 1.07.2014r.) ubezpieczony był częściowo niezdolny do pracy, mimo, że w opinii uzupełniającej z dnia 29.07.2014r. biegła ustaliła tę niezdolność od 14.07.2013r. Biorąc jednak pod uwagę treść opinii zasadniczej, w świetle której niezdolność do pracy ubezpieczonego trwała „nadal” od 2000r. oraz treść pytania Sądu skierowanego do biegłej (k-33), Sąd uznał, że wskazanie daty 14.07.2013r. przez w opinii uzupełniającej zamiast 1.07.2013r. jest oczywistą pomyłką pisarską.

Żadna ze stron postępowania nie zgłosiła zastrzeżeń pod adresem opinii biegłych lekarzy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 57 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit.a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Jak wynika z art. 12 powołanej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. W myśl dyspozycji ust. 2 powołanego artykułu całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast stosownie do ust. 3 - częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji. W świetle art. 13 ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania tej zdolności uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak również możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego.

Dla stwierdzenia częściowej niezdolności do pracy (art. 12 ust. 1 i 3 ustawy) decydująca jest zatem nie tylko utrata możliwości wykonywania pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu, ale także brak rokowania odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. (por. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2007 r. II UK 156/06 OSNP 2008/3-4/45 .) O niezdolności do pracy decyduje - jak zakłada się w art. 13 ust. 1 pkt . 2 ustawy - negatywne rokowanie co do możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji oraz możliwości wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy, jak też niecelowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. W przypadku wnioskodawcy nie jest możliwe podjęcie pracy, którą dotychczas wykonywał (kierowcy, mechanika) ani innej pracy fizycznej, szczegółowo opisanej w opinii biegłego sądowego. W zakresie tych prac , schorzenia narządu wzroku czynią go niezdolnym do pracy . Biegły lekarz okulista podzielił również ocenę dokonaną przez lekarza konsultanta ZUS w opinii specjalistycznej z dnia 23.08.2013r. W opinii tej stwierdzono , iż ubezpieczony jest częściowo niezdolny również do pracy przy obsłudze kasy fiskalnej. Biorąc zatem pod uwagę wiek ubezpieczonego , jego wykształcenie zawodowe i dotychczasowe doświadczenie zawodowe, a także fakt, że podjęta próba przekwalifikowania zawodowego w okresie pobierania renty szkoleniowej ostatecznie nie powiodła się (ubezpieczony jest również częściowo niezdolny do wykonywania pracy kasjera) , przy stale pogarszającym się stanie wzroku , trudno o pozytywne rokowania co do możliwości jego dalszego przekwalifikowanie zawodowego .

Warto wreszcie podkreślić, iż opinia biegłego sądowego, która była podstawą zasadniczych ustaleń w przedmiotowej sprawie, nie była kwestionowana przez organ rentowy w toku postępowania. „ W postępowaniu w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych organ rentowy ma pozycję strony (art. 477¹⁰ § 1 kpc), więc powinien przejawiać odpowiednią aktywność dowodową między innymi wobec treści dowodu z opinii biegłych lekarzy sądowych, a w przeciwnym razie ponosi negatywne skutki prawne swej bierności, polegające zwłaszcza na zmianie wydanej decyzji czy oddaleniu wniesionego środka zaskarżenia” (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 30.03.2000 r. II UKN 444/99 OSNP 2001/17/543).

Reasumując, w obecnym stanie naruszenia sprawności organizmu ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy w rozumieniu art. 12 ust. 3 powołanej ustawy . Tym samym, na podstawie powołanych przepisów prawa materialnego , a ponadto art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał odwołującemu się prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 01.07.2013r. do 30.06.2016 r.

O kosztach zastępstwa procesowego odwołującego Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania. Zasądzając na rzecz odwołującego kwotę 60,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (oraz zwrot kosztów opłaty od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł) , Sąd działał zgodnie z treścią § 12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 461).